

at komme tilbage til dette Spørgsmaal, da nu i dette Tilfælde at gaae ham imod ved at foretage en Foranstaltning, der ikke har den fjerneste Interesse — saavidt jeg kan skjønne — for Thinget og for Landet (Modsigelse af Berg). Det ærede Medlem maa tillade mig, der bliver ikke brugt 4 Sk., uden at selvsølgelig Rigsdagen bevilger Pengene, og jeg kan ikke være enig med et andet æret Medlem, der har udtalt, at det ligesom skulde være et Skuffe- eller Skuffelsesystem. Saalænge det ikke er afgjort, at Jernbanedriften for Fremtiden skal være Statsdrift, er det en Fordring, der maa stilles til enhver Jernbanedrift, at der eksisterer en Reservecapital, og da dette Spørgsmaal kommer til at foreligge næste Aar, forekommer det mig, at det er det Naturlige at blive med dette Spørgsmaals Afgjørelse til næste Aar; da skal der fra mig ikke være nogen væsentlig Hindring mod at gaae ind derpaa, men iaar maa jeg fraraade det ærede Thing at følge Mindretallet i Endringsforslaget under Nr. 7. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 8 angaaer, da har jeg ikke Noget at erindre derimod, og ligeledes kan jeg heller ikke see, at der er nogen Vanstuelighed ved at modtage Endringsforslaget under Nr. 10. — Der staaer saaledes kun tilbage at omtale Forslaget under Nr. 9, nemlig om Gartnerboligen i Odense Slotshave. Jeg troer, at det ærede Udvalg har seet med noget misforstøede Dine paa den Contract, som i Betænkningen er omtalt, og som den ærede Ordfører henpegede til. Det har ikke forekommet mig, at der er saa væsentlige Grundringer at gjøre derimod, som der synes at ligge til Grund for den Rægtelse, som Fleertallet har foreslaaet under Nr. 9. Jeg skal idetmindste tilføie, at forsaavidt, Grunden skulde være den, at man ønsker at faae Haven solgt, da er denne Mulighed for Tiden ikke tilstede, idet den er kortforpagtet for 10 Aar, og med Hensyn til selve Bygningens Bestaendighed er der heller ikke fjerneste Tvivl om, at det vil være fordelagtigt strax at gaae ind paa at gjøre denne Ombygning; thi Bygningen faar jo ikke i Værdi, selv om den ikke fremdeles bruges til Gartnerbolig, hvorimod det er klart, at efter den Bestaendighed, som Bygningerne og

Fundamentet have, saa vil Statens Forpligtelse til at vedligeholde Bygningen i 10 Aar, saalænge Forpagtningen varer, løbe høiere op, end der er Spørgsmaal om ved nu at gjøre en gennemgribende Forandring og tage den Udgift, som for Tiden forestaaer. Det ærede Thing vil have seet, at Regjeringen har gjort sig al Umage for at undgaae det; det har søgt at skaffe Gartneren Bolig i selve Slottet, for som sagt at undgaae Udgiften, men Mandens Næringsdrift har været derimod, saaledes at han vægrer sig ved overhovedet at gaae ind paa en Forpagtning, naar han ikke kunde beholde Bolig, hvor den nu ligger. Dernæst skal jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at det ikke er nok med Bolig til Manden, men han maa ogsaa have de Localiteter, som en Mand i hans Næringsvei bør have i Nærheden af sin Bolig, og de vare ikke til at skaffe i Slottet, ialfald ikke uden Beføstninger og Byggeforetagender; derfor var det, at man maatte opgive den Plan at lade ham boe i Slottet. Contracten indeholder som sagt den Forpligtelse, at man skal vedligeholde Bygningerne og Boligen for ham, og da der derved gives, ved hans Tilbud om at forøge Forpagtningsafgiften, Midler til at kunne ikke blot forrente, men ogsaa amortisere det Beløb, som her er Tale om, saa kan jeg ikke see rettere end, at Contracten ialfald i den Retning er ret heldig og fordelagtig for Statskassen. Jeg troer saaledes at maatte lægge Thinget paa Hjerte, at det, ved at nægte Beløbet, vil skaffe, om ikke strax, saa dog i Løbet af 10 Aar, Statskassen en større Udgift end ved at gaae ind paa Ombygningen nu. — Der er desuden af den ærede Ordfører gjort en Henstilling til mig betræffende de kongelige Bygninger, en Henstilling, som jeg selvsølgelig skal tage under Overveielse. Jeg skal blot herved sige, at jeg vel troer, at man for nogle af de Arbeider, navnlig de større af dem, vil kunne benytte det foreslaaede System, saasom f. Ex. paa Tage og Bindesmalning, kort sagt, den Slags større eensartede Arbeider, hvorimod jeg ikke troer, at man efter Forholdets Bestaendighed vil kunne gaae saavidt i Benyttelsen af Elicitationer, som man, efter den ærede Ordførers Uttringer, er gaaet